

نقش فناوری در شکل دهی دوباره به دانشگاهها

نوشته وینسنت کیرنان
ترجمه شیرزاد فلاح آزاد

N

مطابق گزارش جدیدی از
پیش بینیهای آکادمی ملی علوم،
فناوری اطلاعات احتمالاً از طریق
تغییر نحوه سازماندهی، تأمین مالی و
اداره دانشگاهها موجب شکل دهی دوباره
به دانشگاههای پژوهشی می شود و آنها را
وادار می کند تا به آموزش توجه بیشتری داشته
باشند.

این گزارش به «رضایت» دانشگاه از خود در
مقابل تحولات سریع فناورانه و رقابت
مؤسسات اینترنتی و انتقاعی هشدار می دهد
و از دانشگاههای پژوهشی می خواهد
و از دانشگاههای هوشمندانه و پیشرفتهای محتاطانه

سند «آمادگی برای انقلاب فناوری اطلاعات»
کمیته ای مرکب از مدیران فعلی و قبلی دانشگاه، رؤسای گروههای
تحصیلات عالی، مقامات آکادمی و مقامات صنعت و بدون شرکت نمایندگان
گروههای آموزشی نوشته شد.

گزارش فوق مطرح می کند که شبکه های رایانه ای و پیشرفتهای بزرگ در هر
دو صنعت سخت افزار و نرم افزار، مانند لپ تاب های خیلی قدرتمند از مدتها و
برنامه های امروزی که «غولهای نرم افزاری» خوانده می شوند و اطلاعات را به
تغییرات رادامن خواهند زد.

طور مستقل جمع آوری می کنند، تغییرات احتمالی تحصیلات عالی را که ممکن است مناسب بسیاری از
این گزارش با توجه به تحولات مطرح شده، آینده احتمالی دانشگاههایی وجود دارند که زیر نظر استادان مستقل
اعضای هیات علمی نباشد، این گونه پیش بینی می کند؛ دانشگاههایی وجود دارند که زیر نظر استادان مستقل
خدمات خود را به بسیاری از مؤسسات می فروشند و در مقابل آن، مؤسسات نیز برای جذب دانشجویانی که
واحدهای جداگانه ای را از چندین دانشکده می خرند، بایکدیگر رقابت می کنند.

پیوند بنیادی
مطابق این گزارش «اگرچه
دانشگاه در دوره‌های قبل نیز از تغییرات اجتماعی ناشی از فناوری
در امان ماند و نقش و ساختار اساسی خود را کم و بیش حفظ کرد ولی تغییرات مبتنی بر
فناوری اطلاعات متفاوت است زیرا این تغییرات پیوند بنیادی میان مردم و دانش را تغییر می‌دهد.
برای مثال، فناوری اطلاعات با فراهم آوردن امکان آموزش از راه دور برای دانشجویان و با سرعت و آهنگ خودشان،
دو ویژگی می‌کند که دانشجوین از طریق شبکه با یکدیگر و با استاد خود همکاری و تعامل می‌کنند.
از دیدگاه این گزارش «عضو هیات علمی دانشگاه قرن ۲۱ بیشتر نقش یک مشاور یا راهنما را دارد و به جای انتقال مستقیم
محتوای فکری خود، به ترغیب، تشویق و مدیریت یک فرایند یادگیری فعال می‌پردازد». در این صورت ممکن است
اعضای هیات علمی با دانشجویان عالی به عنوان یک صنعت دستی که واحدهای مستقل آن را دانشکده‌های مستقلی
کمیته مذکور می‌افزاید: «تحصیلات عالی به عنوان یک صنعت دستی که واحدهای مستقل آن را دانشکده‌های مستقلی
ارائه می‌کنند دیگر قادر نیست از لحاظ هزینه یا کیفیت با محصولات اولیه آموزشی رقابت کند.»
مارک اف. اسمیت، مدیر روابط دولتی انجمن امریکایی استادان دانشگاه مطرح کرد که وی از تبدیل شدن نقش استاد
به چیزی بیش از یک مشاور تحصیلی بسیار نگران است. او گفت: آموزش دانشگاهی باید بر اعضای هیات علمی که با
فعالیت‌های مانند هدایت بحث‌ها و ارائه تخصص خود به دانشجویان عمیقاً درگیر آموزش دادن به دانشجویان هستند تکیه
نماید. وی خاطر نشان کرد که «هنوز تعامل انسانی به یک مفهوم کنترل شده نقش مهمی ایفا می‌کند.» فناوری اطلاعات
می‌تواند این تجربه را ارتقا دهد ولی نمی‌تواند کاملاً جایگزین آن شود.
جیمز جی. دودرستات، رئیس ممتاز دانشگاه میشیگان، رئیس کمیته‌ای بود که گزارش مذکور را نوشت. وی در
پیرامون نیاز به پاسخگویی به تغییر فناوریانه هدایت کند.

رقابت جدید
همچنین گزارش مذکور
نسبت به پیامد احتمالی ناشی از
رقابت مؤسسات انتقافی مانند دانشگاه
فونیکس و دانشگاه تکمیلی خود را با مزایای ناشی از دوره‌های
مطابق این گزارش «تخصصی در حوزه‌هایی که احتمالاً دانشگاه‌های
بزرگش و تحصیلات عالی می‌تواند تأمین مالی می‌کند، بنابراین موقبت دانشگاه‌های
گسترده تدریس و آموزش خواهد داد. تأمین مالی می‌کند، بنابراین موقبت دانشگاه‌های
انتقافی آنها را تحصیلات عالی می‌تواند تأمین مالی می‌کند، بنابراین موقبت دانشگاه‌های
انتقافی در بازار تحصیلات عالی می‌تواند تأمین مالی می‌کند، بنابراین موقبت دانشگاه‌های
نماید و فعالیت‌های کانونی آن را به مخاطب و بی‌بالات
این گزارش استلال می‌کند که مؤسسات آموزشی نیز به نوعی تکنیک‌های آموزشی که از موبت پشرفتهای
اخیر در فناوری اطلاعات بر خورد باشد دست پیدا نکند. از دیدگاه این گزارش، دانشگاه‌های پژوهشی باید به
آموزش اعضای هیات علمی در زمینه استفاده از فناوری توجه بیشتری نشان دهند زیرا آنها برای آموزش نسل جدید
داگلاس ای. وان هورولینگ، رئیس دانشگاه و سرپرست پروژه توسعه پیشرفته اینترنت، یکی از اعضای کمیته آکادمی علوم بود. وی
مطرح کرد که پژوهشگران از قبل به استفاده پیشرفته از رایانه روی آورده‌اند ولی ماهواره تأثیر مشابه این اقدام بر محیط یادگیری
توجه نکرده‌ایم. او خاطر نشان کرد به طور کلی دانشجویانی که بیشتر از اعضای هیات علمی از فناوری اطلاعات استفاده می‌کنند
خواهان کاربر پیشرفته تر فناوری اطلاعات در امر آموزش شده‌اند و چنین تقاضاهایی احتمالاً افزایش می‌یابد.
از دیدگاه گزارش مذکور دانشگاه باید با ارزیابی فرهنگ دانشگاهی، که گاهی نیاز آن به اجماع عمومی مانع اقدام می‌شود و با مشورت
دهد. در این زمینه دانشگاه باید با ارزیابی فرهنگ دانشگاهی، که گاهی نیاز آن به اجماع عمومی مانع اقدام می‌شود و با مشورت
که اغلب به عنوان توافق در رضایت تعریف می‌گردد، دست به کار شود.
اما آقای اسمیت، مدیر روابط دولتی انجمن امریکایی استادان دانشگاه مطرح کرد که بر خورد گزینشی با
بخشهای دانشگاهی برای پیوند فناوری اطلاعات خردمندانه نیست. او گفت که «مشورت
و کسب توافق عمومی برای اداره مشترک اهمیت دارد که تمام اعضای جامعه
سنجیده تصمیم گیری می‌شود.» اهمیت دارد که تمام اعضای جامعه
دانشگاهی در تصمیم گیری مشارکت داشته باشند.»
<http://chronicle.com>

